

Jeg offentliggjorde et Svar paa den Redegørelse, der var fremkommen fra den højtærede Forsvarsminister, og en Redegørelse, som var fremkommen fra Finansudvalgets Formand. Først da udtalte jeg mig ved et Interview i „Politiken“. Saaledes som det staar for min Erindring, kom Sagen frem paa den Maade, at Oberst Thortsen blev interviewet af „Politiken“ og til „Politiken“ udtalte, at det er en Misforstaaelse, naar Bladet har troet, at denne Ordning var af en saadan Beskaffenhed, at Kommunerne skulde bære en væsentlig Del af Byrderne til Garnisonsflytningen. Det, som Oberst Thortsen gennem „Politiken“ oplyser Offentligheden om, er, at det er Staten, som skal betale det hele. Indtil den Tid forelaa Sagen ikke for Offentligheden, men kun i Finansudvalget, og jeg havde ingen Ret haft til at omtale den offentlig for den Tid.

Jeg betragter det som en Sejr i Realiteten, som jeg sætter stor Pris paa, at den højtærede Forsvarsminister nu har udtalt, at Sagen skal komme frem for Bevillingsmagten. Det er det, vi have villet. Ja, jeg ser, at det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) nu ler ud af sin Sjæls Enfoldighed. Han kan ikke vide noget som helst om, hvorledes det er gaaet til med denne Sag, han har ikke haft Sæde i det Udvalg, der har behandlet den, og han kan altsaa kun henholde sig til den Udtalelse, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, og som gaar ud paa dette: Hvorfor skal hele denne Sag frem for Bevillingsmyndigheden i denne Rigsdagssamling? Lad det kun vente et Aar, maaske to Aar, indtil man skal til at betale noget, saa kan man komme og forlange en Bevilling til den Tid, og saa kunde man sige: Det er en gammel Historie, den er afgjort for over Aar og Dag siden. Men hertil kunde man sige: Saadan bærer man sig ikke ad, man handler selvfølgelig aabent overfor Rigsdagen, og man giver altid Rigsdagen fuld Besked. Og derfor er der ogsaa Grænser for Uvidenheden, siger det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds. Han siger: Der er intet Menneske, som kunde tro, at det ikke skulde koste noget at flytte Garnisonerne, og der maa da være Grænser for Uvidenheden. Ja, der var en Gang Grænser for den Uvidenhed, thi der var en Gang et Venstre-medlem i Forsvarskommissionen, som stillede Forslag om, at der skulde bevilges 2½ Million Kr. i ekstraordinær Udgift til 2 Regimenters Etablering i Københavns Nærhed og til Omgarnisering af

en fynsk-jydsk Brigade til Sjælland ligeledes 2½ Million Kr. Det staar Side 44 i Forsvarskommissionens Betænkning. Men det er sidste Gang, der tales om den Slags Ting, det Forslag blev aldrig stillet mere, idet det straks blev imødegaaet af andre Elementer indenfor Forsvarskommissionen, man kan læse det i Forsvarskommissionens Betænkning Side 361. Der udtales det: „Vel vil der ved Omordningen af Garnisonerings- og Kaserneforholdene fremstaa Krav om Bygning af nye Kaserne og Tilvebringelsen af Eksercer- og Øvelsespladser m. m., men da Købstæderne sikkert vil være stærkt interesserede i at blive Garnisonsbyer, og da her i Hovedstaden Omordningen i det hele taget maa ønskes udført paa den Maade, at Kaserne og Øvelsespladser forlægges ud fra bebyggede Bydele til mindre værdifulde Grunde i Omegnen, er det ikke usandsynligt, at der herved snarere kan realiseres en Fordel for Statskassen end vil foraarsages nogen Udgift.“

Hvad siges der altsaa her? Der siges det, som efter hvad det ærede Medlem fra Odense udtalte, er Topmaalet af Uvidenhed og Galskab. Han sagde i Gaar, at der var ingen, der kunde tro, at man kunde faa Pengene til for at flytte Garnisoner. Jo, det troede disse Medlemmer af Forsvarskommissionen, og hvem ere disse Medlemmer? Det er kort at fortælle samtlige Højre-medlemmer i Forsvarskommissionen, Folk, hvis Navne have en uhyre god Klang i det ærede Medlems Øre, og for hvem han ellers har al mulig Agtelse. Disse Medlemmer udtale, at man vil endog kunne faa Penge for at flytte Garnisonerne, saa denne Antagelse er ikke saa gal og vanvittig, som det ærede Medlem tror. Og hvad udtaler nu den højeste Sagskundskab? Hvad udtaler selve General Kühnel og Oberst Nørresøe? De udtale sig saaledes, som den højtærede Forsvarsminister allerede har citeret Side 769—70 i Forsvarskommissionens Betænkning, ganske i Overensstemmelse hermed, idet ogsaa de udtale ikke alene, at man kan faa Garnisonerne flyttede uden Vederlag, men at man endog kunde maa at faa noget for dem, saa forrykte være Oberst Nørresøe og General Kühnel. Det forbavsede mig for Resten at høre den Maade, hvorpaa den højtærede Forsvarsminister citerede disse Steder, thi Forsvarsministeren citerede dem uden at gøre opmærksom paa, at det, han citerede, var General Kühnels og Oberst Nørresøes Særvotum, det burde have været oplyst. Det blev sagt, som om det var hele